

Svätoblažejské požehnanie hrdla

Požehnanie hrdla je azda najrozšírenejším požehnaním, ktoré sa spája s týmto sv. biskupom a mučeníkom, ktorý bol podľa tradície lekárom a pomáhal ľuďom pri liečení chorôb. Je uctievaný ako ochranca pri chorobe hrdla.

Sv. Blažej bol podľa tradície najskôr lekárom a potom sa stal aj biskupom v Sebaste v Arménsku (dnes Silas v Turecku). Tento svätec bol umučený za cisára Liciána. Keď vypuklo prenasledovanie, tak sv. Blažej sa skryl v horách, kde žil v jednej jaskyni spolu s divými zvermi. Objavili ho poľovníci, ktorí o ňom podali správu úradom. Úrady dali Blažejja uväzniť. Vo väzení prichádzali k biskupovi chorí a on ich uzdravoval. Pri súde biskupa rozličnými spôsobmi nútili, aby sa zriekol kresťanskej viery. Bili ho, zavesili ho za ruky na strom a telo mu driapali železnými hrebeňmi. Napokon ho sťali.

Spomínané požehnanie hrdla sa spája s udalosťou, keď istá vdova s plačom priniesla k sv. Blažejovi svoje dieťa, ktorému zostala trčať v hrdle rybia kosť a prosila ho, aby svojou modlitbou vyprosil od Boha uzdravenie dieťaťa. Svätec sa začal vrúcne modliť k Bohu, prežehnal dieťa a chlapec sa uzdravil.

Úcta sv. Blažejja sa veľmi rozšírila medzi kresťanským ľuďom. Je patrónom trpiacich chorobami hrdla a patrí k štrnástim pomocníkom v núdzi.

Požehnanie sa udeľuje individuálne, alebo spoločne podľa uváženia kňaza. Udeľuje sa po modlitbe po prijímaní a nahrádza záverečné požehnanie sv. omše. Obrad sa začne požehnaním sviec a ich pokropením svätenou vodou. Potom kňaz drží skrížené sviece pod hrdlom veriaceho a žehná ho príslušnou modlitbou, alebo vystrie pravú ruku nad veriacich, pričom drží sviece a príslušnou modlitbou ich požehná.